

Csatáné Bartha Irénke

Ki fényleni értünk akartál

Sütő András emlékének

„Ki fényleni értünk akartál,
Csillag lettél a máglyán (!)”

Júniusi verőfényben
megkondulnak a harangok
értünk, érted,
ki itt hagyta örökre
mérget párálló
kikerics-ködben.

Bólogatnak fehér akácok
— eleven kincsei a nyárnak —,
emléked beborult egén
lásd, most napsugarak helyett
árulás bárdjai villognak!

Félelem lobog a szívben,
körös-körül a tájban,
lelkünkre átkok
koloncát veti az ég,
varjúsereg köröz feletted
s az álmod csupa veríték?!

Mint ékes pávatoll-korona,
szétterült fényes reményed,
álomfejtő bölcs beszéded
„szívünknek bilincs-oldozás lett!”
Csak jókedvünk apadt, s nem a hit,
Te bozóton át tapostál ösvényt itt,
s ha dühösen káromkodott a szájunk,
szívünkben Nyarat nyitottál!

Merénylet? Turáni átok,
ahogy szívedre s babérjaidra

revolvereznek
a Janus-arcú barátok?
Prédája lettél e „percemberke”-világnak,
de hiába ütnek-vágnak,
EMBER maradsz — bölcs és büszke,
„égi és földi virágzás tükre”,
minden ármányon átvilágító
Napunk voltál s maradsz örökre!

Téged bojtorján, dudva
nem érhet soha, soha,
pipacslobogás leszel,
kékellő katáng,
rózsafából faragott
csodafurulya,
aranykalászt érlelő nyár,
égbolt leszel, könnyű-kék,
s ha ezer darabra törnek is szét,
jöjj el értünk a Göncöl szekerén,
s ölelj Magadhoz cserébe vétkünkért!

Helyreigazítás

2011. 1-es számunkban közölt *Éneklő gyöngyvirágok, Hazafelé és Fönn a hegyen* című versek szerzőjének neve helyesen: **Csatáné Bartha Irénke**.

Zsidó Ferenc

Laska Lajos hétköznapi kalandjai (egypercesek)

A karthausi

Laska Lajos egyszer megelégtelte azt, hogy legtöbbször, ha megszólal, az emberek megbotránkozva, értetlenül néznek rá, esetleg vigyorognak. Elhatározta, ezután hallgatni fog. Így is tett, összeszorított szájjal.

Az emberek megbotránkozva, értetlenül néztek rá, esetleg vigyorogtak.

A világpolgár

Laska Lajos rémeslepényt falt a sötét kamrában. Nem sokat nyammogott, lenyomta kettőből. A lepény műanyag lisztből készült, környezetbarát kutyasampon-öntettel. Az újrafelhasználhatóság jegyében.

Az egerek toporzékoltak, pedig inkább örülniük kellett volna.

Laska megtörölte száját, s mit sem sejtve kisomfordált. A jóllakottság büszke tudatával böfögött föl az égbe. Igazi nyertesként, modern világpolgárként. Egy új alapanyagú társadalom kötőelemeként.

Aztán újabb és újabb termék készült. És mindig akadt egy Laska, aki bevette.

Fogkrém-reveláció

Laska és párja több ízben összekapott a fogkrémhasználaton. Laska ugyanis a tubus végétől szerette kinyomni a krémet, hosszan fölpréselve, akkurátusosan, a párja viszont a tubus „nyakától”, amolyan fojtósan. Néhányszor próbálták meggyőzni a másikat módszere helytelenségéről — sikertelenül. Történt egyszer, hogy ezt szóba hozták egy baráti pár előtt, mire azok bevallották, náluk is ugyanaz a helyzet. Ezen Laskáék elgondolkodtak, majd vérszemet kapva még jó néhány ismerősüket meg-
